

13. Стари-тѣ или коренны-тѣ жители, които ся нами-
ратъ въ тѣхъ округы, да ся пріематъ въ общія имъ составъ:
едно, зачто-то сѫ отколѣ заселены въ тыя мѣста и имать на-
садены лозія и градины съ плодоносны дръвеса, друго, че жи-
вѣйтъ наедно съ Бѣлгаре-тѣ, и да ся даджть и нимъ коло-
нистески права;

14. Управлениe-то надъ тыя прѣселенцы да ся учреди по
общи-тѣ правила за колонистско-то управлениe, и да ся под-
чиняйтъ на Бессарабскѣ-тѣ конторж за иностранны-тѣ прѣ-
селенцы.

15. Въ конторж-тѣ да ся опреѣдѣли единъ чиновникъ съ
званіе товарищъ старшаго члена, дѣлжность-та на кого-то
ще состои, подъ ржководство-то на конторж-тѣ, да нагледва
поотблизу прѣселенцы-тѣ, и да има за нихъ потрѣбнѣ-тѣ
грижъ.

16. За испльненіе на всичкы-тѣ горѣказаны статіи ще
ся возложи на Министра на Вѣтрѣшни-тѣ Дѣла да гы тури въ
дѣйствіе.

Права-та и прѣимущества-та, които сѫ упомянуты въ
статіи 1, и 2. въ той Высочайшій Указъ, и които сѫ подарены
на колонисты-тѣ, сѫ изложены подробно въ Высочайшій Ма-
нифестъ отъ 22 Іулія 1763 годинѣ, както и въ Император-
скыя-тѣ Указъ отъ 20 Февруарія 1804 год. Тыя сѫ слѣдую-
щи-тѣ:

1. Свободно да держать вѣрж-тѣ си по тѣхны-тѣ обряды
и установленія безпрѣятственно.

2. Да б҃джаtъ свободны отъ плащаніе на данъци и отъ
всякаквы повинности до гдѣ-то ся изминяйтъ лготны-тѣ имъ
годины.

3. По истеченіе-то на лготны-тѣ годины ще плашатъ по-
земелнѣ подать: въ първы-тѣ десять годины за всякѣ десятинѣ
отъ 15 до 20 копѣйки въ годинѣ-тѣ; а по свѣршваніе-то на